

V, 82.

2.417a

**CVRIAM
REGNITIANAM
NON. NVLLO. IVRE
HERMVNDVRORVM
COGNOMINANDAM
DISSERIT. XXXIII**

**ET. VT
D. XVIII NOVEMBER. CCCCCLXVII**

**H. L. Q. C
INDVSTRIA. CVRIANARVM. MVSARVM**

FAVENTES

SVO. SVFFRAGIO. ORNENT

MISSIONEM. FLAGITANTES

QVO. DECET. CVLTV

CORROGAT

PAVLLVS. DANIEL. LONGOLIVS

CVRIAE. REGNITIANAE

LITERIS. IOANNIS. ANDREAE. HETSCHELII

Pensum II.

AN FLVMEN SALE FECVNDVM?

Index dictorum.

§. I. Salisne fontes in flumine?	§. V. Salsusne?
§. II. Vel ad flumen?	§. VI. An sole?
§. III. Inno iustum flumen?	§. VII. Quid sal Germanicum?
§. III. Idque Sala?	§. VIII. Vnde sal?

§. I.

Salis fontes in ipso flumine Salae dicuntur 1.) nati, scilicet ad declinandam suspicionem, haud attendisse ad Corneliana 2.) flumen ammenque. Factum autem id inuito eorumdem auctore, qui 3.) non fontem sale gignendo secundum alicui flumini sed ipsi flumini amnique has egregias dotes tribuit. Et quis vniquam gentium conspexit salis fontes scatere in fluminis alueo, vt non huius aqua dulci diluantur?

§. II.

Ista 1.) igitur de fontibus, qui ad flumina sunt, gignendo sale secundis, vt ne plane videantur neglexisse stilum Cornelianum, satius visum plerisque omnibus vel vt uno agmine factio ad fontes salis ruentibus 2.) capere. Quanta autem vis insertur tum Corneliano flumini, quod gignendo sale secundum, atque amni, in quo sal proueniat! Quo iure id tueantur? 3.) De istius modi enim, 4.) quod vi trahebant, inter HERMVNDVROS Cattosque certatum magno proelio, religione infia, eos maxime locos propinquare caelo, precesque mortalium a deis nusquam proprius audiri.

§. III.

1.) Grotnitio vertenti illa Corneliana ex Annal. Lib. XIII. Cap. LVII. n. I.	2.) Quorum nubem noscendi si tanta cupido, regredere ad huius Capitis III. Sect. II. Interf. I. Part. II. N. I.
2.) §. XI. superioris Pensii comparata.	3.) Repete §. XII. prioris Pensii dicta.
3.) In illo loco, quem n. I. indicaui.	4.) Teste Tacito illo.
§. II. 1.) Taciti saepius prolata.	

§. III.

An igitur 1.) certamen forte fuit de ea *scaturigine salsa*, cuius Agricola hisce meminit: 2.) „In Elbogano prope Schoenbachum palustris scaturigo pere exigua de *sale* canescit aestiuo,, tempore. Quale olim forte *fluminis iusti* nomen potuit mereri.„ His iam olim se se qui obponeret, fuit, 3.) „Nolle, inquiens, egomet prodigem tam leui conjectura fidem. Quae enim con-,, sequentia: In Elbogano 4.) pere exigua palustris *scaturigo salsa*, Ergo,, forte olim *fluminis implevit ibi nomen.*“ Sed et pergit „quaerendo, ubi fuerit, aut hodieque sit in Elbogano tractu, praeter Egram atque Toeplam, *flumen iusti* nominis. Nec iste,„ cum isthac via proficeretur, 5.) in itu redituque obseruare po-,, tuit istuc locorum eius modi *flumen salsum*, -- adeo ut ne qui-,, dem ab acidulis Egranis dependeat *fluvius salsus.*“ Ego vero ipse praeter illas aliquoties commeans adtigi pedibus ibi riuulum, qui salem sapit, cuius vestigia subinde in ripa relinquunt, collectum ex acidularum fonte redundantem, ita ut et vicinum solum tegeter ros glacialis ex sale euaporatus. 6.) Et cur non contingat, quod vi ignis effici Egrae saepius vidi? 7.) Me enim praesente ex eo-,, dem fonte fuit excoctus sal, quem robustioris naturae iungere solent aquae isti medicatae potandae, ut alius, si qua adstrictior, relaxetur. Neque tamen inde efficitur *flumen gignendo sale fe- cundum*, de quo HERMVNDVROS inter Cattosque magno proe-,, llio olim certatum fuit. Ab illo enim Catti fuerunt ad modum remoti, quin potius tum Marcomanni ibi egerint, 8.) quos Cat-,, tosque inter HERMVM DVRORVM terra. 9.)

Aaaa 2

§. III.

1.) Coniiciente Conringio in Disser. de Sale, Nitro et Alumine Theor. XIII.

fæctus, discas ex ipsius Kirchmaieri Institut. Metall. subiunctis Consil. Metall. p. 106.

2.) De Natur. Fossil. Lib. p. 584. Ba-,, fileae anno 1657. prodeunte.

6.) Quod et Experientissimus Stark-,, mannus de Acid. Egranis Cap. III. §. XXXI.

p. 72. testatur.

7.) Ut et hoc idem §. VIII. p. 57. seq.

3.) Kirchmaierus in Disf. de Bello Proe-,, llioque de Salinis Cattos inter et Hermund-,, duros suscepito olim §. VIII.

8.) Quod discas ex Cap. III. Sect. I.

4.) In quo tamen non sed in Egrane traetu tale quidam esse, recte monuit idem Kirchmaierus.

Int. II. §. VII.
9.) Quod intersectione proxima liqui-,, do adparebit,

5.) Quando autem isthac via sit pro-

§. III.

„Clamaueritne 1.) igitur, flumen hoc esse Salam, nomen ipsum aperte? „ Scilicet 2.) *Salz*, 3.) *salt* 4.) et *solt* 5.) Germanis atque Anglis idem est, 6.) quod Graecis *άλας*, 7.) Latinis 8.) *sal*. 9.) Hoc tamen 10.) ex ipso illo Graeco formatum. 11.) Sed dic, amabo te, diciturne flumen illud tuum *Salza*, 12.) quod tibi clamat esse *Salam*. Illud enim probaueris, qui hoc probasle videri velis. Quod si vero hoc verum; quo pacto ali-
bi

1.) Quae clamauerunt Clauerio in German. Antiq. Lib. III. Cap. V. modo si teretes aures habuit,

2.) Quae iste Philippus subiungit.

3.) De quo infra §. VIII.

4.) Ut et de eodem.

5.) Atque etiam de hoc.

6.) In quo consentiunt Clauerio Sagittarius in Hist. Marc. Soltwedel. §. XV. Kirchmaierus in illa Disp. n. 3- ad §. III. laudata eiusdemque §. I. Wachterus in Gl. German. v. *Salz* Tom. II. p. 1351. Beccmannus in Descript. Hist. Marc. Brandenburg. Part. V. Lib. I. Cap. III. Sect. I. §. II. p. 3. seqq. Jungius de Iur. Salin. Cap. I. §. I. Engelbrechtias de Iur. Salin. Sect. I. §. II. Iaegerus de Emphyteutis Salinar. Sect. II. §. I.

7.) Vnde adpellatio *Halarum* vbertate *falsis* nobilissimarum Althamero ad Facit Germ. Cap. III. extr. Crucio in Annal. Sueu. Part. II. Lib. VII. Cap. V. Lipso de Diva Virg. Halens. Cap. III. Barthio in Aduerfar. Lib. III. Cap. VI. Buremauro in Barutin. Intelligent. anni 1758. N. XVI. p. 68. Engelbrechtio de Iur. Salinar. Sect. I. §. II. p. 5. Dreyhauptio de Pago Neletici et Nuzdici Part. Spec. Sect. II. Cap. I. §. I. a quibus tamen discesserunt iam crudum Sagittarius Hist. Halens. §. II. Ludouicus de Reb. Halens. Cap. I. §. II.

et Kirchmaierus de Bello Proelio de Salinis §. II. alias tamen alia via.

8.) A quibus nomen *Salz* produiſſe ad Teutones censuit Lipsius et in Epist. ad Belgas Cent. III. Epist. XXXXIII. comitate Hachenbergio in German. Med. Dis. VII. §. III. p. 236. et de Diua Virg. Halens. a Perill. Dreyhauptio denuo productus. Pergas tamen ad §. VIII. huius Pens.

9.) Murato spiritu aspero Graecorum in voce *άλας* in /, quod vel exemplis in Gesneriano Theſ. L. L. Tom. III. p. 267. conquisitus conſtat. Disident tamen hic quoque iſti Diutimuri Kirchmaierus §. I. et Ludouicus n. 7. nominati.

10.) Vnde monstrante Oleario de Stilo N. T. Sect. Didact. Memb. III. Aphor. VIII. §. II. et in Khenferdii Synt. p. 100. *άλας*, ex quo Apoc. I. com. 16. Σάλας. Id autem ex Latio illuc transiit, cuius *Salum pro mari*, quia *falsum*, vel eius hospiti fatis notum.

11.) Relegas Iurgium de Iur. Salinar. Cap. I. §. I. p. 2. et Engelbrechtium de Iur. Salin. Sect. I. §. II. p. 4. seq.

12.) *Salz* autem nomine infignitorum fluuiorum aliquot subinde occurserunt. Repete saltum in superioris Numeri Penſi I. §. III. prola.

bi 13.) illud *Salae* nomen a *sale* 14.) petas? 15.) Sed non ita conueniebat 16.) inter prisces Latinorum Germanorumque, quorum quisque alterius linguam fastidiebat. Hinc quid absurdius, 17.) fluminibus Germaniae Latinam adpellationem vi inferre, iisque refragantibus adlinere?

S. V.

Et quinam *Salarum*, qui hac tenus innotuerunt, 1.) exserit dotes *salis*, vnde tamen adpellari eorum aliquot 2.) visum fuit? Sane Thuringicum se cum ferre *salem*, eamque ob causam minus infcribere potui ex hordeo coquendo, tantum abest, ut experimentis fuerit confirmatum, 3.) vt potius non semel inde hausta aqua praebeuerit celiam dixerisue ceruissam optimi saporis ne leuiter quidem falsi. Iam cum is *Salarum* qua qua verum fluens non minus ac aliis vehit *quam dulcem* 4.) nec ullibi *salem* notabilem; 5.) qui fiat, vt iuxta cum ex ipso adhuc flumine maxime proueniunt *salinae*? 6.) Quidam 7.) igitur a *turbida* A a a 3 hausta

13.) Lib. III. Cap. XXXXVIII. Antiq. German. quem ad modum etiam Lipsius ad Taciti Annal. Lib. XIII. Cap. LVII. n. 7. et longe post Eocardus Orig. Germ. Lib. I. §. XVII. p. 52. et §. XXVIII. p. 58.

14.) Secus sentiente post Kirchmaferum supra n. 3. ad §. III. euocatum Confutatio. Iungio de Iure Salinarum Cap. III. §. III. p. 97.

15.) Conferas superioris Numeri Penſi. I. §. I.

16.) Quod enīci in Orig. Ανθεωποθ. a vulgari crudelitatis criminē vindicatis Disp. I. §. X.

17.) Iam Albino in Chron. Terr. Misn. Tit. XXIII. p. 324.

§. V. 1.) Eos vero, qui hac tenus innotuerunt, enumerauit in superioris Numeri Penſi. I.

2.) Wachtero in Gl. German. Tom. II. v. *Sala* p. 1343. atque Wendelino in Glosf. haud improbante Ludouico de Reb. Halens. Cap. I. §. II.

3.) Quod confirmatum vendidit Grosius de Fluuiis vulgo sic dicti Piniferi p. 73. quem ad verbum descripscrerunt Pachhellbelius in Descript. Piniferi Part. I. p. 35. et auctor Lex. Hydrogr. German. p. 498. operac autem in Geograph. Nou. Europ. Lib. VII. Cap. I. §. IIII. p. 20. seqq. deformarunt.

4.) Qualem futur Kirchmaierus in Bello Proelioque de Salinis Cattos inter et Hermunduros suscepit olim §. X. id que non ex relatione aliorum, sed ipse expertus in itinere, quod Wittenberga in Francioniam inuitatus fecerat.

5.) Vt Muldeneri verba ex eius Cattenburgi §. VII. transscrifam.

6.) Quod tamen factum Spenero in Notit. German. Antiq. Lib. II. Cap. II. Obseruat. (v) ad §. XI. p. 77.

7.) Ex indicio Grosii, Pachhellbelii et D. in Lex. Hydrograph. German. atque Waehleri supra n. 2. et 3. iam nominatorum.

aqua, quae subinde *sal* 8.) audit, *Salae* nomen arcessere potius
ducunt.

§. VI.

Est autem de *salinis* loquentibus scribentibusue nihil frequentius vocabulo *sole*. Hoccine vero fauente Lucina 1.) Latii *sal* dederit? 2.) Immo potius in ipsa Germania 3.) *sel*, *sol*, *sul*, *sale* aequae ac *sold*, *solt*, *so*. En natales nostratium *sole*? Quid autem illa maioribus nostris valuerint? Consulentibus 4.) respondebitur: *sal*. Quid, quaeſo, tum *salzsole* aliud, quam *salz-salz* ſive *salz-sulze*? 5.) niſi tibi perſuadeas, 6.) in iſtius compoſiti *salzsole* priorem partem *sal concretum*, posteriorem vero *sal fluidum* denotare. Sane vulgo 7.) *sole* ſignificat aquam *ſalfam* ſive *ſalfuginem*.

§. VII.

Maiorum nostrorum lingua adſueti bene norant, *sal* eſſe vernam ex parente *a*, *aa*, *aha*, *ac*, *ach*, *acha*, 1.) vnde tot fluuiorum nomina, 2.) quae praeter aquam nihil ſignant, vt idem *ſal*. 3.) Quae

8.) Vti docerint Mylli Archaeologus v. *Salu* in Leibnitii Collect. Etymolog. Part. II. p. 147. Schilteri Glosf. L. Teuton. v. *Sal* Frikio edente p. 700. Wachteri Gl. German. v. *Sal* Tom. II. p. 1342. §. VI. 1.) Laurentiana fane in Origg. Doring. p. 131.

2.) Ingenio enim ſuo, vtfaepius, abundauerit Eccardus de Orig. German. Lib. I.

§. XXVIII. p. 58. ſcribens: „*Solingo Vi-*
„*surgi vicino datum eft nomen a Sale,*
quo praegnans eft, ita velut *Salinarins.*“

3.) Cui ea accepta ferunt Schottelius de L. German. Lib. V. Tr. V. p. 1417. Wachterus in Gl. German. v. *Sal* p. 1351. et Anchersenius de Solduriis Part. I. Sect. II. Cap. III. Art. I. et II. p. 18. ſeq.

4.) Eosdem Triumuiros.

5.) Quod eft Lauii ad ſuum Aeneam Virgilianum p. 24.

6.) Vt ſibi perſuadit Wachterus Tom. I. p. 1351.

7.) Haud inuitis Kirchmaiero de Bell. Proel. de Salin. §. I. Hondorfio in Salin. Halens. Cap. I. §. II. Iunkero in Introd. in Geogr. Med. Aeu. Part. II. Cap. II. Sect. I. p. 136. Wachtero p. 1537. Toelnero de Orthogr. Teuton. Cap. III. §. XVIII. p. 380. Ill. Grupenio in Orig. German. Tom. I. Obſeru. I. §. V. p. 30.

§. VII. 1.) De quibus praeter eos, quos fitit ad Cap. III. Sect. II. Int. I. Part. I. §. III. n. 27. Morhofius de Ling. Teuton. Cap. VI. p. 106. et Iunkerus in Introd. in Geogr. Med. Aeu. Part. II. Cap. II. p. 141.

2.) Quorum calculum posuit Schilteri Gl. Teuton. auctum a Frikio p. 5.

3.) Quod probatum iuit Wachterus in Gl. German. Tom. II. p. 1344. et 1359.

4.) De quo ſatis in principio huius N. I.

Quae igitur concludendi vis 4.) a Teutonum *Sala* ad Latinorum
salem? Eadem scilicet, quae a Latii *calda* et Italiae *caldo* ad
Germaniae *kalt*. Reliqua nostis.

§. VIII.

Antiquissimi nostrum amabant *salt*, 1.) cui addito sibilo 2.)
siebat *sals*, 3.) et t atque *s* coalescente in 2.) *salz*. 5.) Iam
quoties 6.) non o cum a commutatum fuit? Idcirco pro illo *salt*
quorundam 7.) *solt* sive *sold*. T autem et d nec iam quidem
in omnium ore differunt 8.) Hinc ex o transitus proximus 9.)
in u, si huc ex illo a 10.) voculae *salt* longior. Inde igitur 11.)
sulcia, 12.) *sulte*, 13.) *sulza* 14.) *sulze*, 15.) *sulzica*. 16.) Parum
autem

1.) Si fidem habeas iis, quorum nomenclator est n. 6. ad §. IIII. paulo ante.

2.) Quem in exitu vocum saepius nostris amari, exemplis multis, quae inter est nostrum *salt*, docuit Wachterus Gl. German. Prolegom. Sect. III. sub *Paragoge*.

3.) Sane in Cangiano Glossario ad Script. Med. et Infim. Latin. v. *Sulcia* in illo exemplari, quod mihi ad manus, est *salt* pro vulgari *salt* typis descriptum.

4.) Quod post omnes fere linguae nostrae Grammaticos repetit Wachterus Proleg. Sect. III. sub Z.

5.) En tibi! Germanica eius incunabula, quae vel nuperime innotuerunt Iacero de Emphyteusi Salinaria Sect. II. §. I. p. 50.

6.) Quot enim exempla fuggerunt Laurentius in Orig. Doring. p. 131. Schilteriani Glossarii caput, Commentariorum nostrorum Brandenburgicorum Tom. VIII. Cap. II. §. XII. n. 21. p. 329. alii?

7.) Quos in scenam produxit practer Anchisenium n. 3. et Kirchmaierum n. 4. ad §. VI. excitatos Beccmannus in

Descript. Hist. 'Marc. Brandenburg. Part. V. Lib. Cap. III. §. II. p. 3. seqq.

8.) Ceu inter alia consat ex nostrorum Commentariorum Tom. VI. Cap. I. §. XIII. n. 19. p. 239.

9.) Quem monstraui in eiusdem Volumen Cap. I. §. X. n. 72. p. 38. et §. XIII. n. 41. p. 244.

10.) Quem tamen quoque monstrauit Wachterus Gl. German. Proleg. Sect. III. sub A.

11.) Quo facit idem linguae nostrae Aristarchus in Gl. Germ. Tom. II. p. 1351. et 1646.

12.) Capitularis de Villis Cap. XXXIII. et Helmoldi in Chron. Slavor. Lib. I. Cap. LXXVII. apud Cangium n. 3. euocatum, item Conradi II. Imp. in Buderi Collect. Varior. N. XX. p. 427. Conf. Tresenreuterus de Villis Francorum §. XXXIII. in subiunctis obseruationibus p. 48. Hinc petiti Sagittarius titulum suarum Originum ac Incrementorum Sulciae Luneburgensis.

13.) Archaeologi Myliani v. *Sulito* in Leibnitii Collect. Etymol. Part. II. p. 160.

14.) Id e Glossa Monseensi transit in

autem dissidere haec a se in vicem , partim ex eo , quod paulo ante 17.) de genitura literae z disserimus , partim inde adparet , quod t et c prisci sere neque forma neque pronunciatione distinxerint . 18.) Denique si memineris , 19.) u quibusdam exprimi ut zi ; non haerebis in *sūlze* 20.) et *sūltze* . 21.) Ex his nomen oppidi Meklenburgensium in traectu Rostokiano *Sult* , *Suilt* , *Sultz* , variant enim ora , item aliud Thuringorum non longe a confluentibus Salae et Ilmae *Sulza* , 22.) quippe quorum vtrumque a multis seculis gauisum fuit *salis* prouentu . Inde regionis nomen prope Soltwedel Marcae Brandenburgiae veteris *Sulze* . 23.) Eadem origo gentis olim nobilis de *Sulze* . 24.) Ita autem cuncta sunt documento arcetissimae cognitionis 25.) cum illo 26.) Graecorum $\alpha\lambda\sigma$, spiritu aspero in / 27.) et s in z 28.) traiecta . Quis enim hac linguarum luce clarissima nesciat nostram Graecamque uno eodemque esse ortu ?

Iam

Glossarium Schilterianum h. v. p. 775⁺
quo cum tamen comparanda Tresenreuterana n. 12. indicata.

- 15.) Wachteri n. 11. nominati.
- 16.) De quo quidem legas in Cangiano Gl. ea voce : *Sulzica* , *salibus diſta* , *quasi salzica* , i. salinum.
- 17.) Sub initium huius §.
- 18.) Id adparuerit ex nostriorum Commentariorum Brandenburg. Vol. VI. Cap. I. §. X. n. 54. p. 32.
- 19.) Ex horum meorum Hermundurorum Cap. II. Sect. II. Int. II. Part. III. §. VL
- 20.) Redreas eius causa adhuc semel ad Mylii Archæologum n. 13. adpellatum.
- 21.) Ludouici de Reb. Halens. Cap. I. §. II. Weberi in Gr. Teuton. Lex. Grammatic. h. v. Hinc Engelbrechtii Commentationis de Iure *Salinarum* frons : vulgo *Sūltzen* , *Saltwerken* , atque Macrini Ursprung , Güthe und Gerechtigkeiten der Edlen *Sūltzen* zu Lüneburg.

22.) Quod discas ex Willii Haligraphy Sulzeni et Buderi Collect. Varior. N. XX. p. 425. seqq. Sed et adi Kreisligianorum Analectorum Hist. Saxon. Tom. I. p. 343. seqq.

23.) Cuicis testis Beccmannus in Hist. Descript. Marc. Brandenburg. Part. III. Cap. II. §. XVII. p. 610.

24.) Cuicis mentio fit in Hondorfii Descript. Salin. Halens. Cap. XXX. §. XII. Menkenii Script. Rer. Saxon. Tom. I. p. 709. Kreitiggii Spicileg. Hist. Saxon. Superior. Part. I. N. X. p. 170. Thuringia S. p. 365.

25.) Quam agnouit Ludouicus de Reb. Halens. Cap. I. §. I.

26.) De quo §. III.

27.) Quod docuerit, 9. ad eumdem §.

28.) Hoc autem Wächterus in Gl. German. Proleg. Sect. III. sub z et Frieschius ad Boedikeri Elem. Ling. Teuton. Part. I. Sect. II. p. 23.

Iam autem monstrari et dicier volunt, hic est, qui flumen in omne aevum redundant sapientia gignendo secundum Curiae, quantum e re eorum fuit, hauserunt, quo nunc bona eorum, penes quos est, venia decidere, nostrum est publice testari.

GEORGII ERNESTI ABRAHAMI KEYSERI interterat, per integrum quinquennium hic potissimum discere, ubi mater optima olim patris Iares visitans enixa erat marem primogenitum. Nam aequo quondam Mineruae Curiensi insigniter addictus Pater Praenobilissimus Christophorus Wilhelmus adfixus erat iam tum PRINCIPIS SERENISSIMI mandatis praeturaeque Neulinensis. Is saluti filii huius natu maioris et et minoris prouidentissimus voluit contineri utrumque bonae indolis pars sub oculis V. Cl. Ioannis Adami Hagenii Correctoris Albertinofridericiani Eruditissimi, quo, quod scio, nullus nostrum umquam domesticae fidei curaeque, in quo cardo publicae doctrinae versatur, plures adolescentes credi passus est. Quo igitur potius quam hoc vel vii altero Parente producente ad rostra scholastica primum escenderet? Haec felicitas contigit de tonitru diuinae manifestatis documento luculentissimo carmine vernaculo cum commilitone colloquenti die serius, quo iam integro anno circumacto officiis erga alios ex iis, quae sibi quisque debet, maiorem impetum vindicabit vernacula oratione, qua Latina quatuor abhinc mensibus docuerat haud incongrue, ubi manu agitur, modisq; ac probitatem nomina superioris esse, promptissime.

IOANNES MICHAEL KUNZELIUS ad suum Patrem Ioannem Wilhelmum Prichsenstadii in extremis finibus Franconiae Brandenburgicae haud ignobilem Mercatorem ad mercaturam bonarum artium hac ablegatus inanis haud reddit, quin singulis annis in superiore ordinem, ut merebatur, traduceretur, minime dedecorans et gymnasii perantiqui auctoritatem et eius magistros. In his plurimum debet Ioanni Kappio V. Cl. in Auunculi magni aedibus Aschae vicinae docenti egregie, qui ad spartam, quam iam nobis cum ornat coniunctissimus, transiens inde adolescentem hoc traxit. Quae deum calcaria addent oculi eius DOMINI CLEMENTISSIMI AC SERENISSIMI CHRISTIANI FRIDERICI CAROLI ALEXANDRI, sub quibus in Mineruo a SE munifice nutritio eodem discendi ardore absoluet, quae in Curiano bene coepit?

coepit? Hec testabuntur, ut quicumque sua bona norint, sermone domestico exposita diluui monumenta ex mari remotissimo in Franconia Brandenburgica residua duritiae lapideae aliaeque literariae deliciae de parria, quas adposuimus praelibandas earum auidissimo.

FRIDERICVM TRAVGOTT WETTEN GELIVM

Palladios flauae latices libase Mineruae, immo pleno ore haufisse, testatur quisque, qui in subselliis intentum os tenentem videbant ad doctoris praecepta, quae et calamo et animo meditabundus excipiebat sollertissime. Paratus igitur erat, quam primum ad argumentandum et disserendum nostros prouocaremus, qui non caeco obsequio, quo nihil acerius auersamur, iurabat in verba magistri. Nec facundia eum deserebat, qui suo Marte descendebat in arenam. Licetne antestari Vos, Patres Conscripti? Vidistisne, vernali nullum anni tempus prodere summi Numinis sapientiam, item Musis neminem melius nosse nisi Tutelam colere, nunc Latine nunc Graece ostendentem? Si eorum oblieti estis, catis, quibus commodum est, auditum in eos, qui mundo, quo fruimur sola summi Numinis gratia, non contenti meliorem anquirunt, incensum iustis de causis, quas canet Teutonica Camena. Talia potuit intra duorum annorum spatum efficere exercitacionis adsiduitas cum religione, quae pio Dei cultu vitaque integritate se se exscrebat continuo et ad extrellum usque diem, praeclarissimeque maiora in Salana efficiet sanctissima disciplina? Tam alacriter presit vestigia Fratris Nob. ante octo et, quod excurrit, annos discipuli nostri probissimi, vestigia Adfinis V. Pl. R. auditoris ante viginti quatuor annos lateri nostro adhaerentis pertinacissima industria, vestigia Parentis Ioannis Adami V. Praenobilissimi Generosisimae Zedwicensis gentis ab actis in hac quoque schola versantis cum laude adhuc superstite.

Horum medio trademus in publico consensu Onoldsbacum dissertationem de aliquot cruciferis numis, quos vulgus dicebat Hallenses sive Halleros, primitias symbolarum, quas paucis abhinc diebus liberalissime inuitabamur, conferre ad Delicias Numorum Brandenburgicorum proximo anno initium capturas, quarum folia singula singulis hebdomadibus accipere apud nos posunt, e quorum re erit, eius modi penitus nosse.

Yb 4473

KD 18

ULB Halle
006 302 904

3

2c

B.I.G.

Farbkarte #13

CVRIAM
REGNITIANAM
NON. NVLLO. IVRE
HERMVNDVRORVM
COGNOMINANDAM
DISSERIT. XXXIII
ET. VT
D. XVII. NOVEMBR. CIOCCCLXVII
H. L. Q. C
INDVSTRIA. CVRIANARVM. MVSARVM
FAVENTES
SVO. SVFFRAGIO. ORNENT
MISSIONEM. FLAGITANTES
QVO. DECET. CVLTV
CORROGAT
PAVLLVS. DANIEL. LONGOLIVS

CVRIA. REGNITIANAE
LITERIS. IOANNIS. ANDREAE. HETSCHELI